SUB SEMNUL CERCURILOR OLIMPICE

1968 MEXICO

SĂRITORII EUROPENI POT URCA PE PODIUM!

Interviu cu BOB GARY, antrenor la Universitatea Santa Barbara (California)

Klaus Konzorr, campionul R.F.G. la sărituri, participant la Tokio, candidat olimpic și la Mexico.

Marele concurs internațional de săritură de la trambulină, desfășurat de curînd în Italia, la Bolzano, a întrunit nu numai pe cei mai buni săritori din Europa, ci și o serie de specialiști din S.U.A., Mexic și din alte țări în care acest sport are o puternică tradiție.

Prezent la Bolzano în calitate de antrenor al săritorilor noștri, prof. Norbert Haizak, transformat ad-hoc în reporter, a solicitat domnului Bob Gary, antrenor la Universitatea Santa Barbara (California) și, în același timp, corespondent la publicația americană „Swiming World", un interviu pe care-l publicăm în rîndurile de mai jos.

— Supremația pe plan mondial a săritorilor americani a fost dovedită prin faptul că, de la Jocurile Olimpice din 1928 și pînă în prezent, sportivii altor țări au cucerit doar 4 medalii de aur. Cum aceste medalii au fost cîștigate la ultimele ediții ale Jocurilor Olimpice, considerați faptul ca o pierdere de teren din partea săritorilor dv?

— *Este adevărat că săritorii europeni au realizat în ultimul deceniu un progres evident și au obținut performanțe din ce în ce mai bune. Tocmai de aceea, sau mai bine zis pentru a evita unele eșecuri înregistrate în trecut (și pe care nu le consider o pierdere de teren din partea noastră, ci, după cum am mai spus, un salt calitativ al europenilor), am venit la Bolzano. Înaintea unei competiții atît de importante cum sînt Jocurile Olimpice, este bine să-ți cunoști adversarii.*

— Cum explicați măiestria săritorilor din S.U.A.?

— *Avem antrenori foarte buni, condiții materiale excelente (bazine și instalații) și o bază de masă incomparabil mai mare decît dv., în Europa.*

— Dar din punct de vedere metodic?

— *Nu cred că sînt deosebiri esențiale. La noi, pregătirea tehnică începe la vîrsta de 11—12 ani, fapt care se petrece și în Europa. În schimb, noi dăm o importanță deosebită lucrului la trambulina de 1 metru care este inclusă, de altfel, în programul tuturor competițiilor, tocmai pentru că asigură cel mai bine perfecționarea tehnicii. În afară de aceasta, am impresia că la noi se pune mult mai mult accent pe lucrul la trambulină — elanul și plecările — element esențial pentru o săritură bună.*

— După ce ați urmărit evoluția sportivilor la acest concurs, puteți să ne spuneți care sînt șansele săritorilor europeni la Mexico?

— *Este greu de dat un pronostic. Dumneavoastră, ca antrenor, știți, la fel de bine ca și mine, cît de mult depind rezultatele de dispoziția săritorului în ziua concursului și cît de mult contribuie reușita sau nereușita unei singure sărituri la poziția finală în clasament. Cu toate acestea, pot afirma că șanse reale de a fi medaliați olimpici au săritorii italieni Klaus Dibiasi și Giorgio Cagnoto. Primul poate cuceri la platformă chiar medalia de aur. La fete, în absența campioanei olimpice Ingrid Krämer și a campioanei europene Vera Baklanova, ambele indisponibile, cele mai bune par a fi Tamara Pogoreva la trambulină și talentata Milena Dutkova la platformă.*

— Pe care alți săritori i-ați remarcat în mod deosebit?

— *La platformă mi-a plăcut mult sovieticul Puhov, iar la trambulină compatriotul acestuia, Vasin. O bună impresie mi-au lăsat la fete poloneza Elisabeta Wierniuk și românca Melania Decuseară. Ultima, dacă nu greșea săritura finală, putea cuceri un loc fruntaș.*

— Ce părere aveți despre reprezentanții României?

— *Despre Melania Decuseară am spus că mi-a făcut o impresie bună. Trebuie să adaug, însă, că are linie și bătaie foarte bune, dar cred că este prea puțin lucrată. Cu o pregătire mai serioasă, sînt convins că ar putea obține rezultate excelente. Cît privește pe Ion Ganea, el impresionează prin forță. La Bolzano nu s-a prezentat, după cît am putut să-mi dau seama, în formă sportivă bună. Mi-au plăcut mult săriturile dublu salt și jumătate înapoi și dublu salt și jumătate răsturnat.*

— Ce șanse ați acorda săritorilor români, dacă aceștia ar participa la J.O.?

— *Urmărind rezultatele obținute de ei în alte concursuri din acest sezon și evoluția lor aici, la Bolzano, consider că sînt capabili să se claseze pe locuri onorabile. Cît privește medaliile olimpice...*

— Care este opinia dumneavoastră despre arbitrajul prestat?

— *Cu regret trebuie să spun că a fost singurul punct care mi-a displăcut. Arbitrii au reprezentat la Bolzano interesele naționale și personale și nu au acordat notele într-un spirit echitabil, sportiv. Sper ca la Mexico arbitrii să fie conștienți de responsabilitatea lor etică și sportivă.*

Amsterdam 1928
MARTOR OCULAR

Din carnetul de însemnări al lui Mihai Savu, despre scrimerii români

Printre puținii scrimeri români prezenți la startul J.O. de la Amsterdam din 1928 a fost și regretatul Mihai Savu, decedat în urmă cu cîțiva ani. Iată spicuiri din carnetul de însemnări al acestui sportiv, cu referire la competiția de floretă, la care a luat parte:

„Am tras în turneul individual într-o serie foarte grea, împreună cu Roger Ducret, campionul olimpic al ediției precedente, de la Paris. 4—4 pînă în clipa cînd cronometrorii au anunțat că mai avem un minut de luptă. Ducret a fost primul care a trecut la ofensivă. Primul său atac am reușit să-l resping printr-o paradă ripostă, dar care nu mi-a fost acordată. După aceea, alte trei atacuri ale redutabilului floretist francez, dintre care ultimul s-a încheiat cu o tușă perfect valabilă. Am ridicat mîna în semn că m-am recunoscut învins...

Am cîștigat totuși seria a 8-a, trecînd în turul următor. Aici, alți adversari cu o mare faimă, printre care și Giulio Gaudini, italianul impresiona printr-o viteză de reacție uimitoare. A fost realizatorul celor mai nete victorii. Nu m-a surprins de fel, văzîndu-l, pînă la urmă, pe podium. (N.R. Gaudini a ocupat locul 3).

În ce mă privește, am rămas în semifinale, după un asalt decisiv în compania germanului Casmir. Dădusem totul în tururile din serii și acum la un pas de finală, n-am mai avut suficientă energie. Cîștigătorul ediției, tot un francez, Gaudin, ne-a vorbit, într-o pauză a competiției, de felul cum s-a pregătit pentru a ataca titlul olimpic. Dar, ce să mai vorbesc despre asta, condițiile pe care le-a avut el, nu suferă nici pe departe comparație cu cele oferite, de pildă, mie sau chiar celorlalți scrimeri și sportivi români. Ne-am pregătit, cum se spune, pe cont propriu, după ureche. Așa că participarea noastră nu putea fi în cele mai multe cazuri decît simbolică".

Comitetul olimpic al Marii Britanii prezintă costumele candidaților olimpici britanici. Din păcate, despre costumele olimpicilor români încă nu avem nici o veste...

MINI-ROMANUL JOCURILOR OLIMPICE MODERNE

La 28 iulie 1928, pentru prima oară, delegația Greciei se află în fruntea coloanei de defilare. Printre participanți se numără din nou, întîia oară după război, sportivii germani. Astfel, numărul țărilor prezente se ridică la totalul record de 46 (cu două mai multe decît întrunea pe atunci Societatea Națiunilor!). Printre cei 3 015 sportivi se găsesc 290 de femei, care obțin astfel o mare victorie: în ciuda opoziției (surprinzătoare) a lui Coubertin, femeile au pentru prima oară acces la probele de atletism și gimnastică.

Programul, în general, s-a mai redus. Au dispărut rugbyul, tenisul, polo-călare, tirul. S-a renunțat la cîteva probe de atletism, iar numărul concurenților de fiecare țară, la o probă, a fost redus la patru.

Cele mai multe victorii atletice au revenit tot americanilor. Nu fără efort, însă. În sprint, de pildă, de fiecare dată — la 100 m și la 200 m, în finală — cu 15 m înainte de sosire a țîșnit irezistibil același student de 19 ani din Vancouver (Canada): Percy Williams — neașteptat dublu campion olimpic. La aruncarea discului, lupta a fost mai pasionantă ca oricînd; dovadă stau rezultatele primilor trei clasați, departajați prin diferențe de... cîțiva centimetri: 1. Houser (S.U.A.) 47,32 m; 2. Kivi (Finlanda) 47,23 m; 3. Corson (S.U.A.) 47,10 m!

Consecvenți în reputația pe care și-au făurit-o, finlandezii au cîștigat din nou toate cursele mai lungi de 1 500 m. Tot cu Nurmi? Cu el și cu întreaga pleiadă de excelenți fondiști care l-au înconjurat.

La Amsterdam, Nurmi a luat startul la 10 000 m. Toată lumea a crezut că aceasta va fi singura lui participare și că, de altfel, nici nu va învinge. Dar Nurmi nu stătea de vorbă cu nimeni, în afară de cronometrul său: a alergat, a realizat un nou record olimpic și l-a învins din nou pe Ritola. A luat însă startul și la 5 000 m tot cu Ritola; au atacat împreună în linie dreaptă, dar, la un moment dat, ostentativ, Nurmi a cedat, lăsîndu-l pe Ritola să cîștige. Se pare că oficialii finlandezi i-au solicitat acest sacrificiu, pentru a onora sfîrșitul de carieră al adversarului său. Și-acum, iată-l pe Nurmi și la startul probei de 3 000 m obstacole, evident doar pentru a sprijini echipa finlandeză; dar lui Ritola i se face rău și tot Nurmi e cel care trebuie să-l poarte spre victorie pe tînărul compatriot Loukola!

Finlanda și-a completat succesele cu primele două locuri la decatlon, dar a dezamăgit la aruncarea suliței (recordmanul mondial Penttilă se clasează abia al 6-lea!).

La probele de atletism și de scrimă au participat și sportivi români.

La 100 m — clasat al 4-lea în seria cîștigată de englezul London cu 10,6 s. ca și la 200 m, clasat al 6-lea în seria cîștigată de americanul Cummings cu 22,4 s, Ladislau Peter este eliminat. Rezultatele atletului timișorean nu pot fi explicate decît prin inadaptabilitate, prin lipsa de experiență în concursuri internaționale, căci recordurile sale erau: 10,6 s. pe 100 m (finala olimpică s-a cîștigat cu... 10,8 s!) și 22,2 s pe 200 m.

Aruncătorii de greutate n-au putut trece de 13 m. Tot așa, săritorii în înălțime au ieșit din concurs la 1,77 m.

Fără succes au concurat și ceilalți reprezentanți ai țării noastre, printre care Vintilă Cristescu (Brașov) la maraton (abandonat).

Probele de scrimă sînt dominate de francezul Lucien Gaudin, care, la 42 de ani, își găsește consacrarea meritată, după ce figurase neabătut, încă din 1920, în toate echipele de scrimă ale Franței! Gaudin cîștigă titlurile la floretă și spadă. La sabie, de multă vreme (și încă multă vreme) nimeni nu poate concura pe trăgătorii maghiari.

Unii dintre scrimerii români prezenți la Amsterdam erau de o valoare destul de bună pe plan european. Nu e vorba desigur de cei ce erau socotiți simpli „scrimeri de salon"... Mihai Savu, de pildă, cîștigă, la floretă, seria a 8-a, în care figura și... campionul olimpic din 1924, Roger Ducret! Eliminat apoi în semifinale (printre învingătorii săi se aflau acum doi dintre învinșii săi în serie!), Mihai Savu a fost desigur victima oboselii.

În probele de scrimă pe echipe, rezultatele nu sînt mai strălucite.

Ce s-a mai întîmplat la celelalte sporturi? Weissmüller e încă cel mai rapid înotător al lumii. Dar impresia cea mai profundă o creează firavul suedez Arne Borg, de două ori al doilea în 1924, iar acum — ca o compensație? — al treilea la 400 m și campion la 1 500 m!

O milionară cîștigă proba ambarcațiilor de 8 m la iahting. Cine ar fi putut-o concura pe Virginie Hériot (Franța) care avea la dispoziție un echipaj de... marinari de profesie?

Victor BANCIULESCU

Ediția IX
1928 — Amsterdam
(17.V — 12.VIII)
46 țări participante
3.015 concurenți
(290 femei)
17 discipline
120 probe

Reprezentînd Franța, micul algerian El Ouafi, salahor la uzina „Renault", cîștigă maratonul.

• PANORAMIC SPORTIV INTERN •

Ieșită din umbra debutului fotbalistic și a unui campionat național de atletism nesperat de fructuos, săptămîna sportivă readuce în centrul atenției un joc care mulți ani ne-a ospătat cu delicile succesului: *handbalul*. Într-adevăr, în România s-a jucat și se joacă bine handbal. Există în acest sens o școală, care trăiește în mod real și, spre deosebire de multe altele (periodic amintite), nu este o ficțiune din rapoartele de activitate alcătuite dibaci pentru plenare și conferințe. Calitatea handbalului românesc — în ciuda unei perioade de frămîntări pe care acest sport a traversat-o — rămîne totuși de 18 carate. Și chiar în ciuda faptului că atît echipa noastră feminină, cît și cea masculină, nu mai sînt campioane ale lumii. Simțim parcă tentația să spunem — prin paradox — *mai ales de aceea!*... Fiindcă, anvergura mondială pe care a luat-o acest joc — inițial regional — a fost determinată de contribuția românească. Și astăzi, cînd — nu rareori — sîntem învinși de foștii noștri elevi, simțim — pe lîngă amărăciune — și satisfacție.

Acum bate la ușă un nou campionat mondial feminin, programat în U.R.S.S. pentru luna decembrie a acestui an. Data de desfășurare a necesitat unele restructurări în campionatul național, care se desfășoară în trei manșe, a trei etape, programate la mici intervale în diferite localități. Vineri, sîmbătă și duminică este rîndul Timișoarei să fie gazda reuniunii a doua, în care se vor consuma etapele IV—VI ale turneului. Încep partidele decisive, în cadrul cărora se vor înfrunta direct cele patru fruntașe ale handbalului nostru feminin (*Universitatea Timișoara, Confecția, Rapid* și *Universitatea București*), din care se recoltează majoritatea componentelor lotului reprezentativ. Punctul final se va pune către sfîrșitul lunii, la Sibiu. Oricum, programul de pregătire pentru marea întrecere mondială, în care fetele noastre vor căuta, bineînțeles să recîștige supremația, a fost gîndit și alcătuit judicios.

Campionatele naționale de natație țin pînă sîmbătă afișul. Precedate de o reușită competiție a copiilor și juniorilor (în care cei mici i-au ridiculizat, practic, pe cei mari) întrecerile au debutat promițător, cu cîteva cifre de ecou european. Se socotește — spre pildă — remarcabil faptul că rezultatul lui Schier la 100 m (55,6 sec.) îl plasează pe reșițean între primii 40 de sprinteri ai lumii. Pînă nu de mult, nici un înotător de viteză din România nu figura între primii 100. Saltul trebuie consemnat, cu precizarea expresă că, de acum încolo, urcușul (adică, de fapt, coborîșul!) va fi neîncîhipuit mai greu, fiecare zecime de secundă căpătînd valori mult sporite.

Apropo de campionate: bucureștenii au încercat regretul de a nu-l vedea în piscina Dinamo pe primul brasist al țării, Costa. Absența a fost explicată prin faptul că *programul de pregătire olimpică a timișoreanului n-ar fi prevăzut participarea la campionatele naționale din Capitală, ci un concurs la... Vichy, puțin mai tîrziu.*

Cu tot respectul profund pe care-l acordăm planurilor de pregătire, rod al științei și experienței metodiștilor noștri, graficul acesta impus lui Costa ni se pare cel puțin bizar.

Sportul cu motor n-a lipsit aproape niciodată din „Panoramic". Pentru că, în ciuda nepăsării și a greutăților, un grup de entuziaști încearcă, deseori eroic, să mențină flacăra tradițională a motociclismului românesc. Absența din țară a cîtorvaași ai pedalei și manetei (plecați în Elveția și Iugoslavia) nu i-a împiedicat pe cîțiva inimoși să organizeze un motocros la Buzău (trei manșe, clasă unică), cu atractive capete de afiș: Dănescu, Gh. Ion, Paxino. Consacrații vor primi replica unor tineri alergători, care împrumută de la bătrîni nu numai măiestria conducerii pe teren accidentat, dar și pasiunea pentru un sport frumos, greu și foarte puțin sprijinit.

Fotbalul. Ce ne rezervă etapa? În primul rînd debutul bucureștean al copiilor teribili de la Vagonul Arad; examinarea severă a Crișului de către profesorii de la U.T.A.; al doilea meci în deplasare al Politehnicii Iași; și, în sfîrșit, jocul Petrolul — Steaua, de la Ploiești, care, disputîndu-se la început, în etapa a II-a, va fi scutit de toate suspiciunile ce au plutit asupra aceleiași partide la încheierea trecutului campionat.

Valeriu CHIOSE

UNIFORME ȘCOLARE

– BLUZE DE OLANDINĂ MÎNECĂ SCURTĂ (REDUCERE 30% PÎNĂ LA 31 VIII 1968).

– SARAFANE DIN TESĂTURI DE BUMBAC ȘI LINĂ ȘI BLUZE OLANDINĂ MÎNECĂ LUNGĂ CLASELE V–VII, ROCHIȚE PENTRU PREȘCOLARI, ROCHIȚE ZEFIR CARO ȘI ȘORȚULEȚE OLANDINĂ CL. I–IV, BLUZE ȘI FUSTE PIONIERI, HALATE OLANDINĂ CL. V–XII.

– COSTUME UNIFORMĂ CL. I–XII, PANTALONI UNIFORMĂ LUNGI ȘI SCURȚI, CĂMĂȘI ZEFIR CARO, CĂMĂȘI ȘI PANTALONI PIONIER.

ALTE ARTICOLE DE ÎMBRĂCĂMINTE PENTRU ȘCOLARI

– PARDESIE STOFĂ (REDUCERE 30% PÎNĂ LA 31.VIII);

– RAGLANE DIN TERCOT (REDUCERE PÎNĂ LA 30% PÎNĂ LA 31.VIII);

– COSTUME ȘI SACOURI DIN TESĂTURI DE BUMBAC (REDUCERE 30%).

– SANDALE PLASĂ RELON (REDUCERE 30%);

– COSTUMAȘE DIN ȚESĂTURI BUMBAC (REDUCERE 30%);

– ȚESĂTURI DIN BUMBAC ȘI MĂTASE PENTRU ROCHII, BLUZE ȘI CĂMĂȘI (REDUCERE 30%).

Magazinul „FAVORIT" din Drumul Taberei vă oferă orice fel de produse industriale de cea mai bună calitate.